

SLOVENE.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejemati velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemati velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnine prejema upravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2, II., 38.

Naznanila (inzerati) se sprejemajo in veljajo tristoletna petič-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr. če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 192.

V Ljubljani, v petek 22. avgusta 1890.

Letnik XVIII.

Poročilo,

katero je govoril deželni poslanec Fr. Povše na Dobrovi.

„Slavna skupščina, spoštovani volilci!

Kot Vaš zaupnik ali poslanec v deželnem zboru štejem si v dolžnost, da Vam polagam račun o svojem delovanju in postopanju v deželnem zboru.

Naravno je, da sem se pridružil možem, ki so mnogo let delovali za srečo in blagor naše domovine po našem gestu „vse za vero, domovino in cesarja“. V národni stranki so možje, ki so v preteklih šestih letih, odkar so nastopili kot večina v zboru, res srečno gospodarili z deželnim premoženjem in tudi v minolem zasedanju, ko sem v prvo imel priliko sodelovati v tem zboru po Vaši volji, skrbel je zbor, da bi se res težko breme raznovrstnih davkov vsaj nekoliko olajšalo, kolikor se sploh pri vedno naraščajočih potrebščinah doseči more. Leta 1883., ko je národna večina nastopila v zboru, znašale so deželne priklade še 49 %, in letos posrečilo se je že, da je le 38 % deželne priklade, vzlic temu, da so n. pr. troški za ljudske šole narasli blizu do 300.000 gld. na leto, ko je v to svrhu še l. 1884. bilo treba le 210.000 gld. To je bilo mogoče doseči s tem, da se je sklenilo naložiti deželni davek na špirit ali žganje, ki sedaj v lastni deželni režiji na leto donaja 146.000 gld., torej blizu poldrug stotisoč goldinarjev. Srečna je bila misel onih poslancev, ki so nasvetovali, da se je ta davek naložil na ono nesrečno žganje, ki mori duh in teló ter spodkopava krepost poprej toliko vrlega in čvrstega naroda. In če ga nekateri nesrečneži ne marajo pustiti, naj skladajo po davku na žgane pijače v blagajne, iz katerih bo mogoče deželni upravi pokrivati ogromne troške n. pr. tudi za bolnišnice. Le tujim bolnišnicam n. pr. v Trstu, Zagrebu itd. treba je na leto čez 70.000 gld. plačevati za oskrbo-

vanje bolnikov naših domačinov, ki so iskali v tujih bolnišnicah pomoči. In koliko ne stane naša domača bolnišnica, potem zavod za umobolne, katerih število grozno hitro narašča, tako da vzlic velikim prostorom na blaznici na Studencu ni mogoče vseh sprejemati. Nesrečno žganje je marsikatega spravilo že v grozno nesrečo ter pritiralo ga v blaznico!

Zeló tare našo deželo to plačevanje za naše rojake, ki gredo po svetu za kruhom. Večina naših ljudi gré v Trst, kjer kot delavci služijo leto in leto, dokler ne opešajo in namesto, da bi jih bogati Trst oskrbel, pošlje jih nam nazaj v oskrbovanje. Dozdeva se mi, da ravna bogati Tržačani z našim ljudstvom, s kojega žulji oni bogatí, kakor z limono, iz katere se stisne dobri sok, lupina pa se potem vrže v smeti. Domovna postava je, ki kaj tako krivičnega dopušča, zato naj naši državni poslanci vse storé, da bi se v državnem zboru domovna postava preuredila, ki je v veliko korist mestom, nasprotno pa v veliko kvar in krivico kmetskim občinam.

V minolem zasedanju sklenil je naš deželni zbor marsikaj, kar bo v veliko podporo kmetijskemu napredku. Naj navajam le dveh jako važnih sprejetih postav, namreč postav za povzdigo govedoreje in za izsušenje ljubljanskega barja. Za obe te postavili bil sem poročevalec, zato morem o njih Vam kaj več pojasniti.

Deželni zbor uvaževal je ogromno važnost govedoreje za našo deželo, ker naša goveja živina v deželi je, če se jako nizke cene stavijo za posamezne vrste živine, blizu 16 milijonov gld. vredna. Ali ni torej naravno, da skrbi deželni zbor z umno postavo še bolje pospešiti razvoj govedoreje, tega najzanesljivejšega stebra našega kmetijskega gospodarstva? In vzemimo v poštev, da bi se po umni, modri postavi posrečilo le toliko, da bi dobivali od zboljšane živine na leto po 5 gld. (pri volih in juncih) in po 10 gld. od krav več čistega dohodka, kar je pač istinito in zeló malo zaračuneno, dobi-

vali bi naši gospodarji na leto več 1.300.000 gld. iz govedoreje.

Koliko skrbi, potú in žaljev treba našim ljudem, da spravijo skupaj davke in tu pa zanemarijamo tako lehek in siguren vir boljših dohodkov.

Ko pride Najvišje potrjenje te postave, želim le, da bi se ta prekoristna postava modro izvrševala gotovo le v veliko korist našim kmetovalcem.

Velike važnosti je potem postava za osuševanje barja, kar bode tudi nekaterim vasem te okolice v korist, ki imajo na barju senožeti.

Za to postavo, da se je tako srečno sestavila in dognala, ima naš blagorodni gosp. deželni glavar dr. Poklukar največjo zaslugo, ker ne le, da je že leta pripravljaval gradivo za to postavo, skrbel je na Dunaju pri osrednji vladi, da izprosi zdatno podporo temu podjetju od države in res upati je, da bode država prevzela polovico vseh troškov, torej 700.000 gld. Ob enem je g. deželni glavar deloval na to, da bodo interesentje barjani dobili 300.000 gld. posojila od države, katero bodo potem v teku 20 let povračali državi nazaj. Ne preostaje mi časa, da bi obširno smel o tej postavi poročati, toliko pa morete razvideti, da je deželni zbor skrbel za to, da se to ogromno kulturno delo izvrši večinoma iz dospevkov od države, dežele in glavnega mesta, ter da bo to prekoristno delo omogočilo našim barjanom, da morejo ostati na domači rodni zemlji, od katere, ker po osuševanju zboljšane, bodo mogli dobiti potrebnega kruha. Gotovo pa je, da bo na barju potem na tisoče in tisoče stotov sladkega sena več, s tem pa bo obilno tečne klate za našo živinorejo, ki bo prav v ljubljanski okolici mogla jako lepo napredovati, ker dobra in obilna sladka krma je podlaga vspešni živinoreji.

Skušal sem vstreči željam izraženim mi od nekaterih občin n. pr. zaradi ceste s Črnega Vrha do Polhovega Gradca, ter je zatrdno upati, da se prepravična želja Črnovaščanov usliši. Prav tako občini

LISTEK.

„Jezuit in prostozidar“.

Povest. Spisal P. Louis Coloma. — (Iz Španskega po „Vaterlandu“ Vladiboj.)

(Konec.)

Sam Bog vé, kaj se je potem zgodilo; toliko je gotovo, da se je divjost morilčeva utolažila, kakor nevihta, kadar se znosi, videč jezuita stiskajočega na svoje srce podobo svetega Srca Jezusovega in dva koraka od smrti svoje življenje kot žrtev za morileca, ki ga je hotel usmrtiti, Bogu darujočega. Z široko odprtimi očmi zija mašnika, kakor bi se mu zdela tolika pohlevnost nadnaravna in milost božja, ki presune v tem trenutku njegovo trdo srce, izvabi njegovim prsim oni ihteči vzdih, ki napolni nebesa z radostjo, — saj naznanja vrnitev skesanega grešnika.

O. Antonijo mené, da ga že kliče mučilec njegov, vzdigne se bled, toda miren, pripravljen vsprejeti smrtni udarec. Tu vidi, da morilec, namesto da bi skočil vánj, spusti bodalo in samokres na tla in si pritisne roki na obraz.

„Oče, oprostite! Oprostite v imenu svete Device!“ vsklikne zamolklo.

Tu počí strel, na tla pali samokres se je sprožil, in takoj na to čujeta superijora po durih trka-

jočega in kričočega. O. Antonijo ostane jeden trenutek nepremakljiv; sam ne vé, kaj bi storil.

Tujec pade pred njim na kolena in tresočim glasom prosi, objemši njegovi kolena:

„Oče, za svete Marije, varujte me; oče sem desetim otrokom!“

„Sin moj,“ — vsklikne jezuit in ga privzdigne, — „ne boj se, rešil te bodem, prisežem ti!“

Kakor mrtva stvar pade tujec na stol; o. Antonijo pa hiti k durim, odklene jih in prosi superijora, naj se oddalji.

Ko zopet zaklene za seboj duri, stegne mehanično roko proti svetiljki, hoteč vzeti ž nje branilo, ali takoj se izpremislí, saj želi tujec gotovo svoje osebo prikriti. Ta pa, uganivši misli mašnikove, urno potegne branilo s svetiljke in reče glasno: „Poglejte me, oče, da bodete vedeli, kaki so morileci!“

Pri polni luči sedaj prosto stoječe svetiljke ugleda o. Antonijo moža visoke, suhe rasti; obraz mu je rumen kot citróna in izpod gostih obrvi gleda dvoje globoko udrtih temnih oces. Brada mu je angleška in sivi lasje visé mu v nepočesanih šopih raz glavo. Siv plašč ga vsega zakriva. O. Antonijo ga zopet objame, in njegovim milim besedam oproščenja in zaupanja se posreči, umiriti ga. Sedaj pa začne nesrečnež razvijati satansko zapletko, ki so jo splele lože jezuitom. Katoliška smrt njibo-

vega glavarja v rokah o. Antonija jih je vznemirila, kajti bali so se, da je odkril še pred svojo smrtjo hudobne spletke, in zato so sklenili usmrtiti o. Antonija, češ, idi naša skrivnost ž njim v grob. Pisem, in listin, ki jih je zahteval, sploh ni bilo, bila je to le zvijača, katere se je poslužil, da bi ustrašil mašnika in ga prisilil, izročiti mu listine, ko bi vendarle katere imel.

S samokresom naj bi bil mašnika le užugal, ali pa branil sebe; umoril pa naj bi ga bil krepak ali tih sunec z bodalom v tilnik. Precej nato imel bi bil morilec, katerega je čakal z vozom drug prostozidar na koncu ulice, bežati. On se je ponudil prostovoljno za ta umor, ker je jezuita sovražil, kar je njegova najstarejša hči pod vodstvom jezuita postala nuna vkljub vsem prošnjam in žuganju starišev. Število in življenje v jezuitskem samostanu bivajočih očetov izvedel je od drugega prostozidarja, čigar ime je o. Antoniju imenoval. Bil je to zeló znamenita oseba, ki je mnogo občeval z očeti, in bil ud mnogih pobožnih bratovščin. To odkritje presune jezuita še bolj kot zločin, ki ga je hotel izvršiti oni. Temu prostozidarju naročili so tudi, naj sestavi pismo in mu primeša nekoliko pobožnosti in strahu; to je tudi storil, ali v toliki meri, da je vzbudilo ravno to superijorov sum.

Tujec si sam ni vedel razložiti, kaj ga je bilo tako naglo od zločina odvrnilo; dejal je, da mu je

borovniški, da se cesta od Vrhnike do borovniške postaje uvrsti mej deželne ceste. Sploh moram pri tej priliki prav odkritosrečno izjaviti se, častiti volilci, da za napravo dobrih cest, dokazano potrebnih, rad glasujem, ker mora se le znati, s kolikimi težavami se imajo boriti prebivalci iz krajev, katere ne vežejo dobre ceste z glavnimi kraji dežele. To so pravi trpini, ljudje in vprežna žival! Zato smatram kot dolžnost, da se takim zapuščenim krajem pomaga, vsaj so naši lastni sosednje, bratje, ki so bili dosedaj zanemarjeni in pozabljeni.

Poudarjal sem, da je bila velika skrb vsem poslancem, da se zljajša davčno breme in že me je nekdo iz okolice te dni vprašal, zakaj da sem glasoval za zvišanje plač ljudskim učiteljem?

Da, glasoval sem, kakor vsi poslanci brez izjeme, soglasno, ker ne more se zanikati, da so dosedanje plače na Kranjskem v primeri na pr. s sosedno Štajersko, male. Mnogo let so ljudski učitelji prosili za povišanje plače in deželni zbor jim je obečal, če najde novih virov, dohodkov, da hoče ustreči njih želji in ker se je davek na žganje proti vsej nadi tako obilno obnesel, sklenilo se je ugoditi njih opravičeni želji, kar bo stalo na leto 8000 do 9000 gld., ki pa bodo pokriti iz večjih dohodkov iz novega davka ali daca na špirit, torej ne iz posebnih deželnih naklad. Sicer pa je mene in moje častite tovariše vodilo pri tem glasovanju prvič pravičnost do slehernega, ki koristi naši domovini, in drugič trdno upanje, da bodo učitelji vzgojevali našo mladino prav v duhu našega naroda, to je v bogoin domoljubnem duhu. Naš narod ima biti trd boj za svoj obstanek, saj vidimo, kako delujeta naša sosedna na naše raznarodenje, n. pr. nemški „schulverein“ in sedaj še „südmark“ in na jugu pa društvo „pro patria“, katero je vlada bila prisiljena razpustiti, ker je početje tega društva presegalo že vse meje postavnosti. Prav te dni slišali smo, da so se zbirali nemški možje tudi na tleh naše domovine, da so osnovali podružnico „südmark“, ki ima nalog, pokupiti zemljišča posestva od slovenskih oratarjev, na katera hočejo potem naseliti nemške kmete, ker upajo tako spodriniti naš narod iz rodne nam zemlje. Da je tako sovražno delo zlobno, mora slehern spoznati, zato pa je sveta domovinska dolžnost, da onemogočimo zakleto sovražno to namero. Živimo varčno, delajmo, kakor so naši predniki, pridno in vztrajno, ljubimo svoj dom in zaman bodo pluskali valovi nemštva ob naši zemlji.

Prav zaradi teh velikih nevarnosti, ki se ne morejo tajiti, ker nam sovražni Nemec razpolaga z velikimi denarnimi sredstvi, bodimo složni in postopajmo po našem narodnem starem gésu, ohranimo si iskreno domoljubje in živo katoliško prepričanje. Ne morem si misliti našega naroda srečnega, kakor da je katolišk, in zato je dolžnost pravega domoljuba, da skuša utrditi našemu ljudstvu domoljubje in trdno versko mišljenje. Kar smo dosegli do sedaj za utrjenje našega narodnega bitja, to smo izbojevali le složni, vsi edini v pravem duhu. Zato bomo jaz in moji ožji somišljeniki vedno za-

htevali, da se naša mladina v ljudski šoli strogo vzgojuje na verski podlagi, da nam sledi naraščaj, prošinjen pravega domoljuba in živega trdnega katoliškega mišljenja. Tak naroden naraščaj bo nadaljeval naše delo in tako zagotovil — vzlic prežečim sovražnikom — ter utrdil naše naročno bitje.

Tako sem torej postopal v javnem zastopu, tako mi veli moje prepričanje. Rad sprejemem navodila in prosim le, da mi občinski možje izrazite vaše želje, katere izpolniti bom vedno štel si v dolžnost.

Politični pregled.

V Ljubljani, 22. avgusta.

Notranje dežele.

Staro- in Mladočehi. „Bohemia“ poroča, da se utegnejo voditelji Staro- in Mladočehov sporazumeti; ako namreč vlada dovoli notranji češki uradni jezik, utegnejo mnogi Mladočehi glasovati za spravo. To posredovanje je prevzel deželni odbornik dr. Skarda. Če pa se razbije sporazumenje med Čehi, osnovala se bode nekda neka srednja češka stranka, ki bode glasovala le tedaj za spravo, ako se Čehom dovoli češki notranji uradni jezik. V kratkem se snidejo zaupni možje obeh strank.

Slovaki so imeli dne 13. in 14. t. m. v turočanskem sv. Martinu lepo slavnost. Povodom občnega zbora slovaškega ženskega društva „Živene“ so javno odprli svoj „Dom“, v katerem je oder, knjižnica in muzej. Pri banketu je bilo 300 oseb, med njimi tudi bivši veliki župan Francisci. Med govorniki ste bili tudi dve češki dami, ki ste napivali slovaškim sestram. Telegramov je došlo mnogo, tako tudi iz Prage, Brna in Pittsburga v Ameriki.

Vnanje države.

Srbija. Poročalo se je že, da je popolnoma neosnovano poročilo o poslani noti srbske vlade na dunajsko vlado glede na uvažanje prešičev na Ogrsko in da je pri tem zapretila, razdreti naposled kupčijsko pogodbo z Avstrijo. To poročilo ima svoj izvor v strankarskih prepirih v korist borze. Ne dá se pa sicer tajiti, da skušajo nekateri srbski krogi netiti mržnjo do Avstrije. To se vsaj razvidi iz članka, priobčenega nedavno v „Odjeku“, ki pravi: „Srbski trgovci, ki prevažajo svoje blago v zaupanju na avstro-ogrsko državo na avstro-ogrsko mejo, kjer jim Madjari stavijo zapreke, da ne morejo blaga naprej pošiljati, imajo pri tem vsekako veliko škodo. Brez dvoma pa je oni, ki brez vzroka provzročijo škodo, primoran odškodovati. Gotovo ni na mestu, uporabljati kupčijsko pogodbo v politiške namene. Srbija bi pač rajše videla, da ne bi bilo nikake kupčijske pogodbe, kakor da se tako v politiške namene zlorabi.“ To mržnjo so pa gotovo provzročili nekaj tudi avstrijski opravniki, ki dajajo pri vsaki priložnosti prednost židovskim pijavkam. Toda trezno misleči srbski krogi dobro vedo, da bi razpor z Avstrijo utegnil Srbiji le škodovati.

Turčija. Srbska in črnogorska vlada se hočete na vsak način vsiliti v macedonsko cerkveno vprašanje. Srbski zastopnik v Carjigradu, Stojan Novaković, imel je zadnje dni daljši pogovor z grškim patrijarhom. Med pogovorom se je grški cerkveni dostojanstvenik izrazil, da bode glasoval za imenovanje srbskih škofov v Stari Srbiji. Ob enem pa je opomnil srbski diplomat na neugodni

položaj srbskih samostanov v Macedoniji ter prosil patrijarha, naj stori za to potrebne korake pri turški vladi.

Amerika. Začasna republikanska vlada v Braziliji hoče nadalje svojo „svobodo“ izkoriščati. Nje najnovejša naredba ukazuje, da se mora pred cerkvenim poročenjem meščanska poroka izvršiti. Ako bi utegnil kak duhovnik poročiti dva zaročenca, ki ne bi bila vže poprej meščansko poročena, obsojen bi bil na šestmesečno ječo in moral še po vrhu plačati gotovo vsoto denarja. — Ubogi podložniki, kateri so v taci rokah. Kako naj taki cerkveni zagrizeni srečno vladajo ljudstvo, kako naj skrbé za njegovo dušno in telesno srečo?!

Izvirni dopisi.

Z Dobrne, 20. avgusta. (Praznik sv. Štefana.) Če pregleduješ imenike gostov po zdravstvenih zavodih, bodeš zasledil ne malo čislo oseb, katerim domovina je onkraj Litave. In po časnikih lahko vsako leto beremo, da so praznik zavetnika dežele Ogri in Hrvatje po raznih toplicah bivajoči slavili tu bolje, tam manje slovesno. Tudi v našem kraju ne manjka državljanov izpod korone sv. Štefana. Ker jih pa razmeroma ni posebno mnogo, zavoljo tega je praznovanje precéj skromno in obstoji praviloma v tem, da se detični verniki zberejo k službi božji.

Praznike slavimo navadno na dan smrti svetnikov. to je namreč čas rojstva za večnost. Sveti Štefan, prvi kralj ogrski, umrl je dne 15. avg. 1038, torej na dan, ko je slavil osemindeseto obletnico koronanja (15. avg. 1000) svojega, star 63 let. Po naših krajih njegov god obhajamo dne 2. septembra, kakor je to bil ukazal papež Inocencij XI. v spomen, da je vojska Leopolda, prvega cesarja „rimskega“ in ob enem kralja ogrskega, od Budima prepodila Turke. Ali na Ogrskem slavijo praznik sv. Štefana kralja vsako leto dne 20. avgusta.

Po Transiljaviji sv. Štefana častijo kot deželnega zavetnika, ker je izredno veliko storil v prid kristijanstvu. Svojo državo je izročil posebnemu varstvu blažene Device Marije. Svetemu kralju nekateri pripisujejo v obče „pokristijanjenje“ ozemlja ogrskega. Da je pa ta misel „narámný blud“, zelo velika zmota, dokazuje znani profesor Sasinek v slovaško-slovenskem listu „Katolícké Noviny“ 1889, št. 12 in 13, ter pripominja, da zgodovinar ne sme sedanjih razmer prenašati na minolost, ne sme minolosti krojiti po sedanjosti, ne sme zamolčevati, kar je bilo. Zgodovinar preiskuje to, kar je bilo, a ne, kako bi po njegovih mislih imelo biti. Zgodovino treba pisati iz virov zgodovinskih, in sicer verodostojnih, a ne zgodovine delati iz lastne glave in po osebnih predsodkih. V zgodovini Ogrske je pa tolika tema zavoljo tega, ker fabrikanti zgodovine začepavajo vsako luknjico, skozi katero bi se kakoršna-takošna slovanska svetlobica prisvetila v njihove fabrike.

Na Ogrskem ali „Ugorskem“ so narodi „u hór“ t. j. „pri gorah“ Karpatskih bivajoči bili Slovani in so kakor taki vzprejeli krst od sv. Cirila in Metodija. Ali tega ogrski zgodovinarji ne znajo. Ome-

bilo, kakor bi mu moralo počiti srce pri pogledu na jezuita, ki se je sklonil brez tožbe, brez vsake besede pred križem, in v tistem trenutku priplavala je tudi pred duševnim njegovim očesom podoba njegove najstarejše hčere, ki je istotako molila pred altarjem in za rešitev njegove duše prosila.

„Ona je, ona, ki me je rešila,“ pravi nesrečnež ter si pokrije z rokama obraz. Poljój ga solze, ktere njegovih očes morda že od mladih nóg niso več močile.

O. Antonijo porabi te besede, da vpliva na njegov duh, in ga skuša prepričati, da njegova hči ne bode prej pomirjena, dokler ne bode on svoje duše opral v zakramentu svete pokore.

Z onim finim čutom taktnosti, ki ga vlije sveti Duh pobožnemu menihu, ki se mu priporoči, povzdignil je o. Antonijo nesrečneža polagoma od zemskega do nadnaravnega in spremenil ljubezen očetovo v bolest skesanega grešnika — naposled ni se mogel več upirati, zgrudil se je k njegovim nogam in izpovedal se vseh grehov svojega življenja.

Ko ga vpraša o. Antonijo, kako misli ubežati zasledovanju prostozidarjev, odvrne, da ga pričakuje v ulici isti voz, ki ga je pripeljal do semkaj, in da ga bo začasno že spravil v varnost; pozneje pa se bodo že našla sredstva in pota, po katerih se bo družbi prostozidarjev odrekel.

O. Antonija poprosi, naj se dva dni ne pokaže nikomur, kar mu ta tudi obljubi. Jezuit spremi ga potem po stopnicah do vrat; potem še postoji in vleče na uho v daljavi izgubljaóe se korake, dokler ne prebudi ropotanje bliskoma oddrdrajočega voza nočne tihote.

O. Antonijo ni izvedel nikdar, kdo je bil ta človek, niti ni dobil od njega poročil. Tri mesece pozneje poslan mu je bil le zavitek iz Liverpoola; v njem bila je velika zlata medalija in pergamen. Prva predstavljala je nekako mero, s katero se merijo kóti in pa šestilo; oboje križalo se je v podobi rombusa in viselo na širokem svilenem višnjevem traku, ki služi danes kot povez ključa do tabernakelja neke cerkve družbe Jezusove. Na pergamenu bilo je mnogo pečatov in popisano je bil s črnim in višnjevim črnilom, osebna in krajevna imena bila so izbrisana.*) Sedaj je medalija in pergamen na mizi pisatelja teh vrstic. Vsebina pergamena bila je naslednja:

A. L. G. D. G. A. D. U.

Vsem rednim zidarjem

Zdravje, moč, edinost.

Mi Vener. Dign. R. L. * n° * konstituiran pod auspicijami M. R. G. L. Sim. od * za *

Potrujemo s pričujočim, da je naš ljubljeni in vredni brat * rojen v * star * in kot *, uzor zidarstva na dobrem glasu in ljubljen od vseh.

Priporočamo ga kot tacega vsem br. v vseh deželah sveta in obljubimo, da mu hočemo biti za njegove usluge hvaležni in k vsaki protiuslugi pripravljeni.

Dano in zapečaćeno v R. L. v Or * od . . 20tega meseca *.

A. L. 58 * in Gospoda 18 *

Ven. M. G. B. Tualler gr. 14 1. vi Vig. F. O. M. Thales gr. 3. 2gi Vig. J. G. A. Balmes gr. 14.

Tes. J. E. C. Aman M. Or. E. T. A. Roger de Annel gr. 16 1vi Eup. J. M. C. Espartero gr. 3.

Sec. hranitelj pečatov M. M. T. Homero gr. 3. (Na obratni strani.)

Sit Lux, et Lux fuit.

Kakor Josue gr. 33. Gr. mojster zelo čislane R. G. lože Simb. od * za * potrdijo: da vrnilna diploma po pravem in postavnem potu dovolila našemu zelo ljubljenu br. in da podpiši, ki jo avtorizujejo, to so, s katerimi Ven. Mr. Dign. R. lože od * našim privržencem podpisujejo.

Br. od * 15tega * A. L. 58 * in Gospoda 18 * M. R. Gr. Mr. G. T. J. Josue Gr. 33.

Gr. Secr. hranitelj pečatov.

Americo 2º G. 14.

njena dvojica je ljudstvo učila, sveta brata sta po vzhodnem obredu vredila slovansko bogoslužje, ustanavljala šole, pisala knjige. Papeži so blagodarno delovanje hvalili, slovansko od nemških duhovnikov neodvisno cerkev potrdili ter z lastnimi episkopi prevideli. In še le, ko je moravsko-slovanska država in cerkev bila v najlepšem cvetu, prišel je na Ogrsko narod pod svojim vojvodo Arpadom. To betvo „zgodovinarji“ smatrajo za „Madjare“, ki so se naselili po Ogrskem. Ali rečeno ljudstvo, kakor Sasinek v dveh posebiš izdanih knjižicah dokazuje in je tudi „Slovenec“ o svojem času zapopadek posnel za članek-uvodnik, to ljudstvo niso bili „Madjari“ in Arpad ni bil „Madjar“, ampak Slovan in knez ljudstvu slovanskemu. Sedanji „Madjari“ so potomki Kumanov ali Paloccev, a ti so se začeli še le koncem najstarejšega stoletja priseljevati na „Ugorsko“, torej celó v dóbi po smrti sv. kralja Štefana.

Arpadovei so bili slovanski Bolgaro-Ogri in Kozarji, in da bi oni bili molikovalci, kakor si to ime predstavljamo danes, to se z ničim ne dá dokazati. Da bi pa tudi vsi bili „magari“ ali muhamedovci, to tudi ne stoji, ker so v državi Kozarjev, kamor so pripadali Arpadovei, bili kristijani pomešani z židovi in z muhamedovci. Opomniti je vredno, da so se zadnji imenovali „magari“ in je to ime torej značaja verozakonskega, a ne, kakor danes, pomena narodnostnega. Dalje: Bere se celó v nekem življenjepisu sv. Cirila, da se je Arpad leta 884. priporočal v molitev sv. Metodiju. Če je torej vojvoda občeval z apostolom slovanskim in, kakor v knjižici „Arpad a Uhorsko“ čitaš, v slovanskem jeziku, vsled tega ni težko sklepati, da je on bil Slovan, a ne „Madjar“, in pa, da je njegovo ljudstvo bilo slovansko in tudi kristijansko. Sploh zgodovina spričuje, da je „Uhorsko“ ali Ugorsko ali Ogrsko kot kristijanski kraj bil v zvezi z Rimom že pred sv. Štefanom.

Pravijo, da je sv. Štefan krstil sv. Vojteh ali Adalbert, katero ime je dobil pri birmi v Devinu. V Ostronogu je že tistokrat stala cerkva v čast sv. Štefanu prvomučenca. Ime tega svetnika so pri krščenju dali poznejšemu kralju. Toda: roditelj svetega kralja (pokolenja slovanskega, glej „Kat. Noviny“ 1889, str. 123, napisal Sasinek) so bili kristijani. Sinko jim je luč sveta zagledal v letu 975. Sveti Vojteh-Adalbert pa je leta 982 postal episkop v Pragi in še le leta 996 prišel na veliko-knežji dvorec v Ostrogonu v rojstveno hišo prvega kralja ogrskega. Obzirom na to je „nesmisel“ soditi, da so kristijanski stariši s krstom čakali od leta 975. tija do leta 996. Verjetnejše bode, ako sodimo, da je sv. Vojteh mladeniču Štefanu delil zakrament konfirmacije ali, kakor pišejo, „chrismati baptismate intinxit“. Odtod se je Vojteh odpotil na Poljsko.

No, — kam li je dopisnik zabredel? Nameraval je naznaniti, da so se letos v našej dolinici biva-joči „podložniki korone sv. Štefana“ zbrali danes ob devetih uri k tihej sv. maši v farni cerkvi ovokrajnej, da počastijo deželnega zavetnika, svetega kralja Štefana.

Z Dunaja, dné 19. avgusta. (Bosniški in ercegovski vojaki na Dunaji.) Odkar je bil leta 1882 zadnji vstanek v Bosni in Ercegovini, najbolj zaradi vpeljave vojaškega nabora, preteklo je osem let. V tem času, ko so začeli domači narod vaditi v rabi orožja, moral je naš bratski slovanski narod v vsaki zadevi močno napredovati; najlepši dokaz so nam bosniški in ercegovski vojaki, ki bivajo sedaj na Dunaji in se bodo v nekatereh dnéh k vajam v Lambach podali. Ne toliko iz radovednosti, da bi videl veliko cesarsko parado na „Schmelz“-u, šel sem tja včeraj zjutraj, — na cesarjev rojstveni dan, — ampak da bi naše vojske iz Nove Avstrije — iz Bosne in Ercegovine — mogel v navzočnosti naših prvih polkov opazovati in jih primerjati, — gnala me je neka skrivna moč na imenovani vežbališki prostor, kjer je v paradi bila zbrana vsa dunajska posadka, njej na čelu generaliteta. Šel sem kolikor mogoče v obližje in imel sem srečo, da sem zašel ravno med olikano občinstvo, kjer sem med njim opazil tudi precejšnje število nemških percev. Daljavo med gledalci in vojaštvom je precejšnja, zato se mora vsak, kdor hoče natanko opazovati, posluževati kukala. Ta ima to prednost, da ravno malo okrožje predočuje, in to bolj jasno. Sodbo, katero sem tu čul iz ust okrog mene stoječih Dunajčanov in tučcev, bila je za naše brate Slovane jako laskava, pa so jo tudi zaslužili.

Njih streljanje bilo je najbolj točno; kakor bi bil odrezal, čul si samo jeden kratek strel, celó smodniški dim imel je enakomerno podobo. Pri defilovanji korakali so po tujem, njim čisto neznanem prostoru kaj krepke in ponosno. Njih zunanja postava je visokostasna, krepka; med njimi vidiš skoro samo inteligentne obraze, sevéda od narave in solnce zarjavave in pravi slovanski tip.

Popoldne videl si jih po vseh dunajskih ulicah, posebno pa v „Pratru“, razgovarjati se in največ v družbi kakega drugega vojaka — kašipota Dunaj ogledovati si. Človek bi ménil, Bog vé, kako bodo zijali, občudovali in nerodno vedli se. Toda od tistih, katere sem jaz videl, šli so vsi mirno svojo pot dalje in se popolnoma dostojno obnašali.

Ni čuda, da so si s tem simpatije Dunajčanov na prvi mah pridobili. Danes (v torek), ko so stražo na cesarskem dvoru nastopili, mrgolelo je ob 1. uri polno vsakovrstnega občinstva v cesarskem dvoru in ne morejo se jih nagledati. Oba bataljona šla sta tudi na Kahlenberg, kamor so na tramvaji in železnici dobili brezplačno vožnjo, in jih bodo i tam gostoljubno postregli.

Srečna misel je bila, da so na najvišjem mestu sklenili prve bosenske vojske prvič ravno na Dunaj poslati, da si našo stolico ogledajo, da se tu izkažejo, ali so sposobni in pridobljivi za omiko in družabno življenje.

Njim na čast, vsem slovanskim narodom v ponos, moramo reči, da so svojo prvo izkušnjo izvrstno prestali in da so si občno priznanje zadobili. Nov in najboljši dokaz za one, ki vedno trobijo, da so Slovani civilizaciji nedostopni, da to ni le neresnica, ampak da smo ravno Slovani za napredek in omiko najbolj dovzetni.

Tudi dunajski časopisi so polni hvale o Bosnjakih in Ercegovcih.

Dnevne novice.

(Nadvojvoda Viljem), generalni nadzornik topničarstva, se je včeraj zjutraj v spremstvu dveh višjih častnikov pripeljal v Ljubljano nadzorovat armado. Na kolodvoru ga je sprejel gospod deželni predsednik baron Winkler in spremil v hôtél „Prislonu“. Ob 12. uri je bil obed, h kateremu je bilo povabljenih več topničarskih častnikov. Popoldne si je nadvojvoda ogledal praharno v Kamniku, po polnoči pa s kurirnim vlakom odpeljal na Dunaj.

(Korni poveljnik vojvoda Virtemberški) se je včeraj v spremstvu pribočnika grofa Rosenberga pripeljal v Ljubljano in pojde nadzorovat vojaštvo v Postojni.

(Koroške volitve.) Zadnjemu poročilu moramo še dodati, da so razven gg. Einspielerja in Murija v kmečkih občinah izvoljeni sami liberalci, in sicer v Špitalu Walter in Supersberg; v Zilski dolini renegat dr. Abuja in Nischelwitzer, prvi s 56, drugi s 55 glasovi, — konservativna kandidata sta dobila 20 oziroma 16 glasov; v beljaškem okraju Orasch in Unterkoller; v celovškem okraju Peter Lax in Seebacher; v šentviškem okraju Peter Funder in Hock; v šentpavelskem okraju Ottitsch in Pongratz. V šentmohorskem okraju je torej upanje, da s časom Slovenci pridejo do zmage, ako se jim bodo pojasnile politične borbe. V celovškem okraju so Slovenci po hudem boju dobili 36 glasov; ko bi bili konservativni Nemci storili v isti meri svojo dolžnost, bila bi tudi v tem okraju zmaga naša. Dokler pa se ne prenaredi volilni red, bode trud več ali manj brezuspešen. Delo malega števila rodoljubov ni bilo zastoj, pripravili so vsaj tla za prihodnje državnozbornske volitve. Pogum in pravica mora zmagati!

(Pismonoše za deželo.) Dné 1. avgusta t. l. pričelo se je poslovanje pismonoš za deželo pri tukajšnjem c. kr. pošttem in brzojavnem uradu. Z napravo tega zavoda ustreglo je poštno vodstvo težnjam občinstva v bližini ljubljanskega mesta, ter se je nadejati, da se bode ta naprava v kratkem do dobra ukoreninila, kar bi bilo le želeži v prospeh prometa in v korist občinstva iz okolice ljubljanske. — Pismonošem odkazani so štirje obhodi (rayons), namreč: I. Ljubljana-Kleče-Jezica-Crnuče-Nadgorica-Stožice-Ljubljana. Odhod iz Ljubljane: vsak dan ob 8. uri zjutraj; povratek v Ljubljano: ob 4. uri popoldne. Prostora za poslovanje na tej progi sta: na Jezici in v Črnučah. II. Ljubljana-Tomačevo-Smartno ob Savi-Moste-Udmat-Ljubljana. Odhod iz Ljubljane: v ponedeljek, sredo in petek ob 8. uri zjutraj; povratek v Ljubljano: ob 3. uri

8 min. popoldne. Prostori za uradno poslovanje na tej progi so: v Tomačevem, Smartnem ob Savi in Udmatu. III. Ljubljana-Glince-Vič-Brezovica-Dravograd-Log-Notranja Gorica-Vnanja Gorica-Ljubljana. Odhod iz Ljubljane: vsak dan ob 8. uri zjutraj; toda celi obhod samo trikrat na teden, druge dni le do Brezovice; povratek v Ljubljano: po celem obhodu ob 7. uri 30 min. zvečer, sicer ob 1. uri 45 min. popoldne. Prostora za uradno poslovanje na tej progi sta: na Viču in Brezovici. IV. Ljubljana-Rudnik-Dolenja vas (Laverca)-Ljubljana. Odhod iz Ljubljane: v torek, četrtek in soboto ob 8. uri zjutraj; povratek v Ljubljano: ob 12. uri 35 min. popoldne. Prostor za uradno poslovanje na tej progi: v Rudniku.

(Istrske volitve.) Kakor smo včeraj naznanili, volile bodo dné 25. avgusta kmetske občine političnega okraja Volosko dva poslanca in 30. avgusta mestna skupina Kastav-Volosko-Lovran-Moščenice jednega poslanca. Volitve volilnih množic so se ugodno izvršile. Tako se poroča iz Jelšan, da so izvoljeni vsi prejšnji razven župana, ki ostane v toplicah do konca meseca. Ljudje so razžaljeni in ménijo, da ni treba pošiljati poslancev v Poreč, kjer brezozirno gospodari italijanska večina. Vendar pojdejo na volišče volit vedno narodna poslanca, in ko bi jih stokrat zavrgli. V Podgradu je izvoljenih štirinajst zanesljivih volilcev, v Kastvu osemindvajset.

(„Südmark“) O tej zalegi nemške nenasitnosti pisali smo že večkrat, in kakor kaže, bomo morali ta nemški osat ruvati z rovnico iz naših tal. Ker je našim Nemcem knez Bismarck vzor pravega Germana, pričeli so snovati podružnice društva „südmark“, ki ima namen nakupovati ob jezikovni meji slovenska posestva ter ja prepuščati nemškim naselnikom, kakor je bil to ponemčevalno delo pričel na pruskem Poljskem bivši nemški kancelar. S tem pa trosijo prepir med mirno prebivalstvom ter provzročajo narodni boj. Dokaz temu je novejši narodni prepir ob slovensko-kočevski meji, kjer je bil mir, dokler niso pričeli Nemci rogoviliti s svojim „schulverein“-om. Sedaj so pričeli to krtovo delo na Gorenjskem priseljeni ravnatelji in uradniki raznih tovarn. Ker so pogoreli v Beli Peči, krstili so svoje novorojeno dete v Tržiču in tam ustanovili podružnico „südmark“. Dné 7. in 8. septembra zbrala se bode nemška gospóda iz Avstrije in Nemčije v Celju k občenemu zboru. Ali ni jasno dovolj, za koga dela to društvo in komu hoče prodati našo zemljo? Rojaki, čujte, da nam nasprotnik ljulike ne zaseje!

(Silna suša je.) kakor se nam poroča, po Pivki in Krasu. Iz Sežane hodijo nekda po vodo v Senožeče. Tudi po Pivki so vodnjaki večinoma usahnili. Suša minolih dni je odvzela velik del letine, ki je dobro kazala.

(Imenovanje.) Gosp. dr. Ivan Bezjak je dobil mesto učitelja za slovenščino na c. kr. učiteljišču v Mariboru.

(Shoda volilcev.) Državni poslanec g. dr. Gregorec bo v nedeljo dné 31. avgusta popoldné ob 3. uri v Ljutomeru poročal svojim volilcem o državnem zboru. Na isti dan ob 3. uri popoldné je državni in deželni poslanec gosp. Miha Vošnjak sklical svoje volilce v prostore g. Ivana Časla pri sv. Frančišku v Gor. Savinjski dolini, da jim poroča o svojem delovanju.

(V okrajni odbor ormoški) so izvoljeni gg.: Dr. Geršak načelnikom; dekan Švinger namestnikom; Meško, Ivanuša, Kolarič, Hanzelič, odborniki. Dobili so po 19 glasov. Središki kandidatje so dobili s pomočjo ormoških nemčurjev po 10 glasov.

(V krajnem šolskem svetu okolice celjske) imajo sedaj Slovenci večino. Minolo nedeljo je novi narodni občinski odbor izvolil v krajni šolski svet štiri vrle narodnjake, ki so gg. Janez Zupanec, M. Glinšek, Fr. Lipovšek in K. Šah. Ti imajo z. g. dr. Sernece, č. g. duhovnikom in g. učiteljem veliko večino, ker sta le še dva nasprotnika v krajnem šolskem svetu.

(Odbor dijaške veselice v Kranji) vabi gg. velikošolce tem potom najuljudneje k veselici dné 24. t. m., ker je čist dohodek namenjen „Podpornemu društvu za slovenske velikošolce“. Gospodje pevci so tudi uljudno prošeni, da bi blagovolili sodelovati pri koncertu. Dalje naznanja odbor gospodom pevcem, ki bodo sodelovali, da se vršite glavni skušnji v nedeljo dopoldne ob 9. uri in popoldne ob 2. uri. Gospodje pevci naj izvolijo se polnoštevilo vdeležiti.

(Kačičeva slavnost) se bode vršila, kakor že znano, dné 26. t. m. Hrvate iz Istre bode vodil v

Makarsko dr. Dinko Vitezić in bode v imenu Hrvatov na Krku položil srebrn venec na podnožje spomenika. Meščani v Mostaru so naročili v Zagrebu krasen venec s hrvatsko trobojnicjo. Kakor čitamo v hrvatskih novinah, da bode tudi posebna češka deputacija položila srebrn venec na spomenik Andrije Kačića.

(Nemško šolo) hoče, kakor se nam poroča, ustanoviti nemški „schulverein“ na Jesenicah na Gorenjskem, da „krepi in pospešuje narodnost v nemško-bindiških planinskih pokrajinah“ kakor slóve dotično poročilo. Ali naj molčimo o tem predrznem početju? Ne, sveta dolžnost vsacega rodoljuba je, da z vsemi postavnó dovoljenimi sredstvi deluje proti tej nakani. Delujmo, dokler nam voda ne teče v grlo. Ako danes ali jutri potegne od severa ugodnejša sapa za to zalego, zaplodila se bode kakor glive po dežju. Vzdravimo se iz mrtvičnosti, ki se nas je polastila zadnji čas! To bodi polje našega truda za vero in narod in ne burkaste osebnosti.

(Rimski Katolik) ima v zadnji številki naslednjo vsebino: Naši realisti pa realizem. Uvod. Realizem — iz česa se izvaja in kaj je. Tudi umetnik mora biti realist. Glavna točka, v kateri se ločimo od novih realistov. Realisti, ki niso realisti. — Narodno prvaštvo. Kako naravno je človeku pokoriti se viši oblasti. Ljudski tribun. Narodni prvaki. Lastnosti narodnih prvakov. Ali imajo slovenski liberalci te lastnosti? — Katoliški duhovnik pa volitve. — Slovenski katoliški shod. Spet ljudska šola. Kako slovenski „zavezni“ učitelji pišejo in mislijo. „Napredek“ naših učiteljskih „zaveznikov“. Katere liste podpirajo učiteljski „zavezniki“. Njih nazor o duhovnikih. Dve besedi za sklep. Reakcija! — Pisma brezvercu o najvažnejših filozofskih in verskih vprašanjih. — IV. Nazor novodobne Kantove šole o početku sveta. Pojem večnosti. Nadaljni razlogi za bivanje Boga. — Socijalistični skrajni nazor o ženstvu. — Aksakov — Solovjev o ruski cerkvi. — Sv. Pavel razlaga razna politiška in nepolitiška vprašanja. III. Polemika sv. Pavla. — Listek: Iz dnevnika Štefana Hodulje. Akademija 19. veka. „Brus.“ — Raznoterosti: Katoliške šole v Bolgariji. — Naše telo in mi. — Češki glas o „Rimskem Katoliku“. — Zaupnici.

(Duhovniške premembe v lavantinski škofiji.) C. g. Ivan Wolf, kaplan pri sv. Juriji na južni železnici, pride za provizorja v Pišce. Premošeni pa so ti-le č. gg. kaplani: Arminij Kapus iz Kozjega k Mariji Snežni, Valentin Mikuš iz Konjic k sv. Juriju na juž. žel., France Moravec od sv. Tomaža

pri Veliki nedelji k Mali nedelji, Ivan Munda od sv. Martina na Pohorji na Bizeljsko, Ivan Pajtlar od sv. Lovrenca na kor. žel. na Hajdinj, Marko Štuhec z Bizeljskega v Laporje in France Bračun iz Hoč k sv. Lovrencu na kor. žel. Namešeni pa so ti-le č. gg. novomašniki: France Brglez ml. v Hočah, France Brglez st. v Slivnici pri Celji, Fr. Bratkovič na Leskoveci, France Kakuška pri sv. Kunigundi na Pohorji, F. Kukovič v Konjicah, France Mandeliček na Pilštanji, A. Mojžišek pri sv. Barbari za Vurberkom, J. Plepelec pri sv. Tomaži za Vel. nedeljo, J. Potovšek v Kozjem, Jože Sigel pri sv. Janži na Dravskem polji, Jakob Tajek v Vojniku, Karol Wenig na Kalobji in Anton Zavadič pri sv. Martinu na Pohorji.

Raznoterosti.

— Nesreča na železnici. Iz Berna se poroča 19. t. m.: Na železnični progi med Bielom in Neuenburgom sta trčila skupaj dva vlaka. Deset popotnikov je bolj ali manj ranjenih, strojevodja in dva kurjača so težko ranjeni.

— Kolera se je pokazala torej tudi v Kairu. Dne 15. t. m. so umrli v nekem tamošnjem predmestju tri osebe za kolero.

— Razpok. Iz Novega Yorka se poroča 15. t. m.: V Jolietu se je razletela v fužinah peč, ko je bilo v njej do 40.000 funtov stopljenega železa. Razpok je bil tako silen, da so se stresle vse hiše omenjenega mesta v svojem temelji. Štiri delavce je razneslo na koščke, jeden je zgorel v razbeljenem železu, mnogo jih je težko ranjenih.

— Hitra vožnja. Parnik „Teutonic“ je preplul Atlantov ocean v petih dneh, devetnajstih urah in petih minutah. Tako v kratkem času ni do zdaj še nobena ladija preorala širne morske ravnine med Evropo in Ameriko.

Telegrami.

Dunaj, 22. avgusta. Uradni list je objavil naredbo finančnega ministerstva, s katero se za mesec september določa 15.5% doplače pri plačevanju carin s srebrnim denarjem.

Weiz na Štajerskem, 22. avgusta. Tri naložene tovrne železnične vozove je vihar gnal proti Predingu, kjer so trčili ob osebni vlak. Več oseb je ranjenih in vozov poškodovanih.

Sofija, 21. avgusta. Princ Ferdinand je odpotoval včeraj v samostan Rilo. Stambulov in Tončev sta odpotovala danes v južno Bolgarijo.

Berolin, 22. avgusta. „Nordd. Allg. Ztg.“ trdi, da so poročila o potovanju nemškega cesarja meseca septembra na Dunaj neresnična.

Narva, 21. avgusta. Nemški državni kancelar Caprivi in drugi dostojanstveniki odpotujejo danes v Peterburg, kjer priredi nemški poslanik pojedino v čast kancelarju Capriviju. Cesarja sta odpotovala popoldne v Gomontovo, kjer bodo jutri vojaške vaje dovršene. Kakor se sliši, dojdeta jutri zvečer oba vladarja v Petrov Dvor.

Peterburg, 22. avgusta. Sinoči je Caprivi obiskal nemškega veleposlanika. Glavni stan vojaških vaj je v Gomontovem.

Buenos-Ayres, 21. avgusta. Čete stojé vso noč v orožju. Bojé se nove vstaje, ker je vojni minister zbrisal iz imenika imena vseh upora se vdeleživših častnikov.

Umrli so:

19. avgusta. Avgust Kerhin, pregledovalčev sin, 2 leti, Marije Terezije cesta 26, katar v črevih. — Jakob Knes, delavčev sin, 28 dni, Gruberjeve ulice 3, katar v črevih. — Konrad Grim, c. kr. višji inženir, 62 let, Križevniške ulice 6, srčni kap.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokri na 24 ur v mil
opazovanja	razkoma v mm	toplomera po Celziju			
7. u. jut.	737.4	18.6	sl. svzh.	jasno	0.01
21. u. pop.	736.6	29.7	sl. vzh.		dež
9. u. zveč.	736.1	23.9		oblačno	

Srednja temperatura 24.1°, za 5.6° nad normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)
22. avgusta.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	88	gl.	10	kr.
Srebrna „ 5 1/2 „ 100 „ 16% „	89	„	75	„
5% avstr. zlata renta, davka prosta	107	„	95	„
Papirna renta, davka prosta	101	„	15	„
Akcije avstr.-ogerske banke	969	„	—	„
Kreditne akcije	306	„	75	„
London	113	„	30	„
Srebro	—	„	—	„
Francoški napoleond.	9	„	01	„
Cesarski cekini	5	„	39	„
Nemške marke	55	„	47 1/2	„

UČENEC

vsprejme se takoj, ki ima veselje do čevljarskega obrta. Vsprejme se tudi tak, ki se je že drugje učil tega obrta. Natančnejše pové upravništvo „Slovenca“. (2—1)

Zobolek, prašek in pasta za zobe

preč. oo. Benediktincev

opatiije Soulac (Gironde).

Dom MAGUELONNE, prihor.

Največje odlikovanje: dve zlati svetinji: Bruselj 1880, London 1884.

Iznajdeno leta 1373 po prihorji Pierre Boursaud.

Vsakdanja raba zoboleka oo. Benediktincev (po nekoliko kapljic na vodi) ozdravi in zabrani gnjilobo zob, jih obeli in utrjuje; okrepuje in popolno ozdravi celjusti.

Zares močno ustrežemo našim p. n. citateljem, opozorjé na to starodavno ter prekristno iznajdbo — najboljši in edini lek proti zobobolu.

Tvrška **SEGUIN** Bordeaux (Francija)

Rue Croix de Seguey 106 & 108.

Ustanovljena leta 1807.

Dobiva se v vseh lekarnah in prodajalnicah dišav.

(51)

Tuji.

20. avgusta.

Pri Stonu: Dr. vitez Humer, dvorni svetovalec, s soprogo, Amalija Roža, minist. vetovalca soproga. Nj. ces. Visokost nadvojvoda Viljem, Beckerheim, c. kr. stotnik, z Dunaja.

Ravnokar je izišla knjiga:

Izpovedanja

TAXIL:

18 pol 8°.

bivšega

Cena 60 kr., po pošti 65 kr.

prostomisleca.

Dobiva se

v Katoliški Bukvarni v Ljubljani.

OLJNATE BARVE

kositarških pušicah po pol in jeden kilo priporoča najceneje

ADOLF HAUPTMANN,

tovarna oljnatih barv, laka in firneža

semeniško poslopje 6 LJUBLJANA semeniško poslopje 6.